

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov
Ročník 9 Číslo 42 Leden 2014

SLOVO OTCE MARIUSZE

Moji milí,
nejraději bych vzdával Bohu chválu za to všechno krásné, co nám dal prožít v našich farnostech v uplynulém roce 2013 a za to, že jsem v takové míře zakoušel vaši vstřícnost a ochotu ke spolupráci. Ať dobrý Pán bude za všechno veleben a vám také ze srdce za vše děkuji! Věřím, že naše spolupráce i v tomto novém roce nebude horší a přál bych si, abychom stále více zráli k tomu, k čemu nás vede evangelium a na co nás 1. 1. 2014 upozornil náš drahý papež František ve svém Poselství ke Světovému dni míru: tudíž k pravému bratrství.
Dovolím si nyní ocitovat několik myšlenek Petrova nástupce. „Bratrství je existenciální dimenzí člověka, jenž je vztahovou bytostí. …. Kdo přijme Kristův život a žije v Kristu, ten uznává Boha jako Otce a naprosto se mu dává tím, že ho miluje nadevše. Smířený člověk vidí v Bohu Otce všech a v důsledku toho je povzbuzován, aby žil bratrství otevřené vůči všem. Druhý člověk je v Kristu přijímán a milován jako Boží syn a Boží dcera, jako bratr a sestra; není to někdo cizí a tím méně protivník nebo dokonce nepřítel. V Boží rodině, kde všichni jsou dětmi téhož Otce, a protože jsou naroubováni na Krista, jsou *synové v Synu*, neexistují žádné „životy určené k vyřazení". Všichni se těší téže nedotknutelné důstojnosti. Všichni jsou milováni Bohem, všichni jsou vykoupeni Kristovou krví; Kristus pro každého zemřel na kříži a vstal z mrtvých. To je důvod, proč nemůžeme zůstávat lhostejní k osudu bratří. … A konečně je zde poslední způsob, jak prosazovat bratrství – a tak vítězit nad chudobou – který musí být v základě všech ostatních. Je to odpoutanost člověka, jenž se rozhodl pro střídmý životní styl jen s tím, co potřebuje, styl toho, kdo sdílí své vlastní bohatství, a tak dokáže zakoušet bratrské společenství s druhými. To je podstatné, chceme-li následovat Ježíše Krista a být skutečně křesťany. Je to případ nejen zasvěcených lidí, kteří skládají slib chudoby, ale i mnoha rodin a mnoha zodpovědných občanů, kteří pevně věří, že bratrský vztah s bližním představuje ten nejcennější majetek."
Modlím se za sebe a za vás, aby nám Pán pomohl žít právě takové bratrství, „aby tak svět uvěřil a poznal", že Bůh je náš dobrý Otec, Ježíš náš skutečný Spasitel a jeho evangelium pravé světlo pro život. Pán nám k tomu žehnej!

otec Mariusz

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Sv. Pavel

Pavel z Tarsu, používající práv římského občanství a nazývaný Šavel. Jeho židovské jméno Saul (Šavel) měl po králi, od nějž byl odvozován jeho původ. Zřejmě s římským občanstvím zase souviselo jméno Pavel, které používal od svého obrácení. Jeho rodiště Tarz s řeckou kolonií se nachází na území dnešního Turecka. Bylo kulturním a obchodním střediskem Římské říše. S tím souviselo Šavlovo časné získání znalostí řecké kultury a později římského práva. Vzdělal se v řeckých vědách a vyučil stanařskému řemeslu. Byl poslán do Jeruzaléma, kde jako žák Gamaliele, vyspěl ve znalce Starého zákona a horlivého farizeje i pronásledovatele křesťanů. Nechyběl při kamenování sv. Štěpána, byť pouze opatroval pláště aktérů. Pak pokračoval v pronásledování Kristových vyznavačů s přesvědčením, že slouží Bohu, kterého miluje. Na cestě do Damašku, odkud chtěl v poutech přivést křesťany, byl zasažen mocí Kristova světla. *"Padl na zem a uslyšel hlas: Saule, Saule, proč mne pronásleduješ? Saul řekl: Kdo jsi, Pane? On odpověděl: Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. Vstaň, jdi do města a tam se dovíš, co máš dělat. Saul vstal ze země, otevřel oči, ale nic neviděl. Museli ho vzít za ruce a dovést do Damašku. Po tři dny neviděl, nic nejedl a nepil."(Sk 4,9)* I pro nás je čas se zastavit, podívat se na sebe, a ne na druhé, protože i my můžeme být pronásledujícím Šavlem. Můžeme si myslet, že to, co děláme je správné, že sloužíme Bohu, plníme jeho vůli, ale nemusí tomu tak vždy být. Na každém je něco dobrého a jen Bůh vidí dokonale každého z nás. Každého přitom stejně miluje a u chybujících touží po jejich obrácení. U Šavla zvolil prostředek svého zjevení ve prospěch celé církve. Pavel přijal křesťanskou víru, kterou do té doby pronásledoval. Stal se z něj také velký cestovatel. Při svém putování učil lidi o Kristu, zakládal nové farnosti. Na svých misijních cestách navštívil Malou Asii, Řecko, možná Ilýrii a Řím. Kvůli své misijní činnosti byl několikrát bičován a kamenován. Sv. Pavel byl také zdatným spisovatelem. Téměř polovina Nového zákona je jeho spisovatelskou činností. Psal také dopisy věřícím, církvím, které založil. V jednom jeho dopise povzbuzuje věřící, aby se snažili o získání nebe: „Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni,

ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali! Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjející věnec, my však pro věnec nepomíjitelný." (1 Kor 9,24-25). Jeho svátek se slaví 25. ledna.

/Magdalénka/

CESTOVNÍ OKÉNKO – POZNEJME NAŠE PAMĚTIHODNOSTI

Vzácná socha Panny Marie

O soše P. Marie v kostele Všech svatých bylo napsáno v našem farním časopise již několikrát. Velké poděkování patří Ing. Jaromíru Polcarovi, který se zájmem studuje historické prameny, ke kterým patří také církevní časopis Hlas. V jednom z nich, ze dne 11. 11. 1859, objevil zápis o slavnosti v kostele Všech svatých, při které byla kostelu věnována tato vzácná socha. Píše se v něm: *„ … chrámeček tamější, chudý sice, ale něžně zachovalý, obohatl tento den (20. t.m.) dvěma věcmi. Varhanami a sochou Panny Marie. Mistrně vyhotovená socha blahoslavené Panny Marie, dar dobromyslného statkáře hajanského Jindřicha Smetany. Socha byla tento den posvěcena rukou důstojného pana děkana modřického Roberta Šuderly."* Odkud hajanský statkář získal sochu je otázkou bádání. Ing. Polcar zjistil, že dárce sochy Jindřich Smetana z Hajan a jeho předkové, jsou pochování na ořechovském hřbitově. O historii sochy Panny Marie víme, že pochází ze 14. století, je vyrobena z lipového dřeva a dříve stávala v kapli sv. Peregrina, kde prosili poutníci o šťastný návrat při svém putování do Mariazell. Později byla umístěna do výklenku domu č. 60 v Ořechově. Tento dům byl za války zničen požárem, ale výklenek přistavěný k domu, kde byla socha Panny Marie, byl požáru uchráněn a Madona zůstala nepoškozená. Poté byla socha umístěna do kostela Všech svatých. Z novodobější historie – v roce 1999 byla socha Madony zrestaurována při příležitosti zapůjčení na výstavu „Od gotiky k renesanci". Dnes můžeme vzácnou sochu vidět při bočním oltáři v kostele Všech svatých v Ořechově.

/Leona/

LITURGIE A MODLITBA

Obrácení

Ze slovníku cizích slov: „ Z řeckého slova metá „změna" a noein „myslet", čili „změna smýšlení". Jde o biblický termín, jenž znamená návrat k Bohu, obrácení. Zahrnuje v sobě radikální změnu smýšlení, úsudků, rozhodnutí. Projevem obrácení je pokání." V návaznosti na předchozí řádky nás možná napadnou otázky. Proč je v duchovním životě nutné obrácení? Co je pramenem obrácení? Co máme dělat, abychom se obrátili? Potřebují obrácení všichni, nebo jen někteří? Každý, kdo chce brát vážně svůj duchovní život, svůj osobní vztah k Bohu, který nás volá ke společnému životu s Ním, se dříve nebo později setká s problémem hříchu,

vlastní ubohosti a nicoty. Čím víc se přibližujeme k Bohu, tím hlouběji poznáváme sebe a tím samozřejmější je naše hříšnost a ubohost. Náš hřích zasahuje nejcitlivější místo Boha: jeho lásku, skrze kterou usiluje o naši spásu. Poznáváme-li sebe, svoji ubohost a hřích, nemůžeme ztratit z očí milosrdnou Boží lásku. A tehdy se ohromení a překvapení jeho milosrdenstvím obrátíme a dovolíme Bohu, aby nás léčil, aby Jeho milosrdenství působilo v našem životě. Obrácení je tedy milost a vždycky mu předchází působení Boha, který člověka osvěcuje, napomíná ho a vede k dobrému. Někdy se setkáme s velmi silným dotykem milosti, po kterém přichází okamžitá odpověď ze strany člověka, tak jak to můžeme vidět např. i u sv. Pavla. Častěji však obrácení dozrává pomalu. Pán může využít nějakou událost – např. kázeň, duchovní cvičení, čtení, setkání s člověkem nábožensky zapáleným, nebo také nějaké neštěstí. Dobrý Bůh Otec může využít každou okolnost, radostnou i smutnou, aby přitáhl člověka k sobě. Bez důvěry si těžko představíme skutečný vztah lásky nebo přátelství s kýmkoliv. Tím víc si nemůžeme představit vnitřní život, který je osobním vztahem s Bohem. Jestli se chci skutečně obrátit, musím začít obnovovat postoj důvěry, nanovo uvěřit Bohu, že mluví pravdu, že je dobrý a milosrdný, že nechce smrt hříšníka, ale chce, aby se obrátil a měl věčný život. Jestli se chceme skutečně obrátit k Bohu, musíme si přestat myslet, že na to, abychom potkali Boha a aby nás miloval, je nutné být „bezúhonný a dokonalý". Tento velký omyl nás může stát roky a někdy i celý život prožitý daleko od Boha. Musíme být v našem duchovním životě upřímní. Před lékařem přece také svoje rány neskrýváme. Dřív, než lékař ránu obváže, nejdřív ji náležitě ošetří. Tak to s námi dělá i dobrý Bůh. Základem obrácení je tedy působení Božího milosrdenství. Když zakoušíme toto působení „sem-tam" ve svém životě a otevíráme se mu s důvěrou, můžeme pocítit, jak jsme milovaní Bohem a současně poznáváme pravdu o sobě, pak žasneme nad tímto objevem. A od té chvíle se díváme na svět, na lidi, na události „novýma očima". A ještě hlouběji poznáváme, jak velkou máme náklonnost ke hříchu. Všichni lidé jsou povoláni k obrácení. Obrácení není jeden okamžik v našem životě, ani nějaký proces ve stanoveném čase, ale je to rozpoložení, stav duše, trvalý postoj, který vyplývá z rozhodnutí člověka odpovědět na Boží volání ke společnému životu s Bohem. Sám Pán Ježíš říká svým apoštolům: *„Amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského."* *(Mt 18,3)* Pán Ježíš apoštoly vyzývá k obrácení a dává jim za vzor dítě. Stát se „dítětem", to znamená jako dítě uznat vlastní

bezmocnost, malost a závislost na Bohu. To znamená v celé pravdě o sobě Bohu důvěřovat, svěřit se do Jeho vůle, dát se vést Duchem Svatým a nezarmucovat ho. Přimknout se k Dobru, k Lásce, ke Kristovi. Dělat všechno z lásky, žít ve svobodě Božích dětí. Není to jednoduchý úkol, ale povzbuzením mohou být příklady mnohých, kteří to dokázali.

/podle přednášky z duchovní obnovy zpracovala Leona/

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Zapalte svíci

Na druhou neděli adventní, tj. 8. 12. 2013, jsem se znovu, již podruhé, zúčastnila setkání rodičů a ostatních příbuzných, kterým zemřely děti v jakémkoliv věku. Tento projekt pod názvem „Dlouhá cesta" se konal v konventu Milosrdných bratří v Brně na Vídeňské ulici. Díky hlavní organizátorce paní Dagmar Švédové prožíváme, i když smutné, ale přesto nádherné odpoledne spojené s duchovním i kulturním programem. Děkuji Radiu Proglas za tuto nabídku prostřednictvím zpravodajství.

/Zdenka Fialová/

Třetí adventní neděle a představení Jesus Christ Supermlád

Nevšední zážitky prožívali diváci při představení v Kulturním centru v Ořechově, kde 15. 12. 2013 hostoval divadelní soubor Spojené farnosti ze Zbraslavi. Biblický děj pojednával:

- o době vlády krále Heroda
- o sčítání lidu v městě Betlémě
- o Josefovi a Marii, kteří přišli do Betléma za tímto účelem
- o jejich hledání přístřeší, kde by Maria mohla přečkat svoji těžkou hodinku
- o tom, že našli přístřeší až v jeskyni, která sloužila pastýřům, kde Maria porodila syna
- o příchodu Tří králů, kteří zvěstovali narození Mesiáše
- a o reakcích krále Heroda na tuto zprávu

Tento mladý, amatérský soubor, sehrál tento muzikál s naprostou profesionalitou, při jednoduché scéně a v prostých kostýmech, odpovídající dané době. Výkony některých herců, jak pěvecké, tak herecké, byly překvapivé. Po skončení představení jim vděční diváci děkovali dlouhým potleskem a donutili celý soubor vyjít i několikrát na scénu.

/Marie Červinková/

I. Setkání spojených farností MOT (Moravany, Ořechov, Tikovice)

V neděli 22. prosince 2013 zorganizoval otec Mariusz s lehkostí sobě vlastní v restauraci U rybníčka setkání pro členy pastoračních a ekonomických rad spřátelených farností a jejich partnery. Slavnostní večer začal již v 17 hodin v kostele Všech svatých v Ořechově předvánočním koncertem hudební skupiny Srdce ze Šakvic. Krásně nám

zahráli a zazpívali, jak by ne, když byli všichni jedna rodina! Úkolem setkání bylo navázání přátelských osobních vztahů mezi účastníky setkání navzájem a zároveň seznámení se oveček se svým pastýřem. Obojí bylo splněno. Farníci si již zvykají na nového správce. Na jeho rychlé pracovní tempo a široký záběr různých společenství, které pro nás organizuje. Na jeho snahu vyhovět, je-li to možné. Na jeho úsměv a jeho otevřenost, když nám opakuje, že nás má rád.

Objevujeme, že i když se mše sv. slouží pouze 1x v týdnu v Tikovicích, ti, kteří mají hlubší zájem o náboženský život, se mohou zúčastňovat společenství, adorací a modliteb. Při těchto činnostech se někdy můžeme přiblížit našemu Pánu blíže, než při mši sv. Také ve společenství (seniorů v Tikovicích) se nám podařilo již párkrát otevřít neformální diskuzi s otcem na zajímavá témata: „ Je lépe se modlit, nebo dělat dobré skutky? Proč se při mši sv. používá méně často než dříve znamení kříže?"

Přiznávám, že rád chodím do „seniorů". Ve skladbě těchto večerů mně vyhovuje nejvíce ta chvilka, ve které se můžeme ptát na věci, ve kterých nemáme jasno, nebo kterým nerozumíme. Také není na škodu poslechnout si, jak se otec Mariusz zlepšuje ve hře na kytaru, když doprovází náš zpěv!! Díky, otče Mariuszi. Na závěr chci připomenout, že na setkání společenství seniorů v Tikovicích (každý 4. čtvrtek v měsíci – v 19,15 hod. ve farní budově) může přijít každý zájemce, nejen Tikovští.

/Ivan Macíček/

Vánoční setkání moravanské farnosti

V pátek 27.12. na svátek sv. Jana jsme se vydali z Ořechova na mši svatou do Moravan. Skupinka tří dospělých a dvou dětí. Bylo milým a nečekaným překvapením, když nás po mši svaté farníci pozvali na faru, na setkání moravanské farnosti. Společně jsme se pomodlili večerní chvály a pak ochutnávali dobroty, které byly na stole přichystány, a přitom se společně dívali na fotografie z farních akcí. Na mnohých fotkách byli i „naši ořechovští" farníci, tak jsou obě farnosti hezky propojené. Bylo nám tam dobře, díky za milé přijetí. Jsme rádi, že i v Moravanech máme vždycky dveře a srdce otevřená ☺. */Leona/*

Obnova manželských slibů a farní den ořechovské farnosti

Závěr roku 2013 byl pro nás farníky obohacen událostmi s mnoha nečekanými prožitky. V sobotu 28. 12. před svátkem Svaté rodiny se v kostele sv. Jiří během mše konalo obnovení manželských slibů. Pro zúčastněné manželské páry dojemný zážitek. Druhý den 29.12 se v Ořechově v Orlovně uskutečnil Farní den pro obě farnosti. Setkání zahájil úvodním slovem otec Mariusz. Následné promítání snímků z pouti mužů do Santiaga s doplňujícím výkladem bylo pro všechny

úchvatným zážitkem z cesty, kterou zdatní účastníci poutě s otcem Mariuszem podnikli.
Rovněž promítnutí snímků z různých událostí všech farností bylo zajímavým dokumentem činorodé práce ve farnostech. Vítanou vzpomínkou bylo i vystavení starších fotografií, které upoutaly zejména pamětníky starší generace.
Všem, kdo se podíleli na zorganizování a průběhu Farního dne, patří upřímné poděkování. Největší poděkování a uznání patří našemu duchovnímu správci otci Mariuszovi, který svým sjednocujícím přístupem dokáže nadchnout všechny bez rozdílu už od těch nejmenších.

/Zdenka Slavíková/

Lákavý program pro všechny věkové kategorie přivedl poslední prosincovou neděli do ořechovské orlovny více jak 120 lidí. Ve vstupní hale na nás dýchla atmosféra dob dávno i nedávno minulých. Nad vystavenými fotografiemi přelétl úsměv na tváři snad každému. Následná beseda o pouti mužů do Santiaga byla natolik zajímavá a sugestivní, že někoho z posluchačů rozbolely nohy, jiného záda z těžkého batohu a většině z nás vyhládlo. S tím se ale počítalo a každý mohl ochutnat z kuchařského mistrovství našich maminek, babiček a tetiček. Děti mezitím testovaly své schopnosti v tělocvičně orlovny na jednotlivých stanovištích s dokonale připravenými hrami a úkoly. V programu nechyběl ani hudební dárek čtyř autorských písní Petra Trenze a jeho Fatimy. Na vše, co jsme během končícího roku 2013 ve farnostech prožili, jsme mohli zavzpomínat při promítání fotografií, kterými nás provedl otec Mariusz.

Tím jsme přešli ke sportovní části. Zde se veřejně projevily některé léta dobře utajované schopnosti našich bližních. Bowling, stolní tenis, fotbal a dokonce i hopsing na tanečních podložkách ukázali světu mistry. Je lépe, když ovečky napřed prožene sám pastýř, než je začnou prohánět vlci ☺

/Hanka Poledňová/

Prosím, promiň a děkuji

„Aby rodina mohla prospívat, musí žít tři slova: prosím, promiň a děkuji", jsou slova papeže Františka k rodinám. Na svátek Sv. rodiny, v neděli 29. 12. 2013, se shromáždily manželské páry ve všech našich třech farnostech před oltářem, aby obnovily svoje manželské sliby. V každém z kostelů - u sv. Jiří, Všech svatých a sv. Václava – bylo odhadem 10 manželských dvojic zastoupených všemi věkovými kategoriemi. Bylo to silné svědectví úcty, poslušnosti a lásky. Našimi vzory a pomocníky jsou svatí. Každý z nás máme své „oblíbence". Jak je to ale se společně blahořečenými nebo svatořečenými manželskými páry? Těch je velmi málo. V učených knihách o světcích je to většinou napsáno tak, že jeden z manželů se stal svatým, protože mu ten druhý do nebe trápením pomohl. Ale – jeden vzor manželské dvojice jsem přece jen objevila a má dokonce blízko k naší vlasti – blahoslavený Karel Habsburský s manželkou Zitou.

Svou rodinu zasvětili Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, každý den se společně modlili a byli na mši svaté. Za 11 roků manželství přijali osm dětí. V den

svatby řekl Karel Zitě: „ Nyní si musíme navzájem pomoci dostat se do nebe." Manželství Karla a Zity bylo založeno na silné víře v Krista. K blahořečení posledního rakouského císaře Karla I. (a současně posledního českého krále Karla III.) papežem Janem Pavlem II., došlo 3. října 2004. O čtyři roky později, v roce 2008, Svatý stolec schválil také zahájení procesu beatifikace poslední císařovny, Zity Bourbonsko-Parmské. Už v Karlově blahořečení přitom Zita byla svým způsobem zahrnuta. Zatímco svátky velké většiny světců církevního kalendáře připadají na den jejich úmrtí, tedy „narození pro nebe", za svátek blahoslaveného Karla byl určen 21. říjen, den začátku jeho a Zitiny společné cesty do nebe… Ke sňatku Karla a Zity totiž došlo dne 21. října 1911. Kéž je nám tento příklad manželství povzbuzením, posilou a úsilím, ať i naše manželství dávají dobrý příklad našim dětem, ať ve všem dobrém i zlém stojíme při sobě a spolu kráčíme cestou k nebi, ať spolu opravdu žijeme v lásce, v trpělivosti a v pokoji a nezapomínáme na slova *„prosím, promiň, děkuji."* Poděkování, a myslím, že to mohu napsat za nás všechny, kteří přistoupili k oltáři, aby své manželské sliby obnovili, směřuje také o. Mariuszovi, který v Ořechově a Moravanech tuto tradici oživil, když mu byly farnosti svěřeny. */Leona/*

Nový rok se sv. Peregrinem

První den v roce 2014 jsme se setkali ve společenství „Peregrinka". Posedali jsme okolo stolu na faře, bylo z něho co brát. Tentokrát to bylo setkání více osobní, takové, jako když se sejde rodina na Nový rok. Dobře jsme se bavili, vyprávěli o dětství, zpívali. Jsem ráda, že je v Ořechově společenství tohoto typu, pro každého. Cítíme se uvolněně. Děkujeme Pánu Bohu, že nám poslal otce Mariusze, který nás vede po cestě radostné.

/Libuše Smejkalová/

Vánoční koncert u Všech svatých

V neděli 5. 1. 2014 byl v kostele Všech svatých už tradiční Vánoční koncert. Hlavním moderátorem byl můj kamarád Ondra Dudík. Vystoupili tito účinkující: Chrámový sbor při kostele sv. Jiří v Tikovicích pod vedením p. Pešky, hudební skupina Fatima pod vedením p. Trenze, rytmická skupina menších dětí Gemini pod vedením M. Dudíkové. Potom na různé hudební nástroje zahráli ministranti Tomáš Trenz, Luboš Pár a Matyáš Pár. Eliška Párová kluky také doprovázela na klávesy. Jako předposlední nám zazpíval chrámový sbor při kostele Všech svatých pod vedením J. Ryšavé. Koncert ukončili naši hosté z Moravan - Schola – pod vedením M. Jančové. Všechna vystoupení byla moc pěkná. Kostel byl úplně zaplněný a podle potlesku byli všichni spokojení.

/Radek Steingart/

Zprávy z Tříkrálové sbírky

Již po čtrnácté pořádala Charita ČR Tříkrálovou sbírku. Také v našich farnostech jsme se tradičně zapojili. O. Mariusz postupně požehnal v kostele Všech svatých, sv. Jiří, v Moravanech a v Nebovidech koledníkům. Koledníci popřáli šťastný nový rok 2014, někde také zazpívali a poprosili o finanční dar do zapečetěné pokladničky na pomoc těm, kteří si sami pomoci nemohou nebo neumějí.

V neděli 5. ledna 2014 od 13,00 hod. se uskutečnila Tříkrálová sbírka v Silůvkách. Pět skupinek za účasti osmi dospělých a sedmnácti dětí vykoledovalo částku 25.186 Kč. Všem moc děkuji – jak za účast, tak i za dary. */Lada/*

V Pršticích bylo vybráno v Tříkrálové sbírce 25. 974 Kč.

Po pošmourném mlhavém týdnu nám v sobotu 11. 1. 2014 svítilo sluníčko. A svítilo i ve tvářích všech, kteří nám otevřeli a přispěli do kasiček. Za všechny nemocné a potřebné Vám, milí spoluobčané, děkujeme!

V Ořechově asi 30 koledníků z obou farností vykoledovali 78.125 Kč.

/Jiřina Nováková/

V Moravanech koledovalo 47 dětí s vedoucími, celkem 60 lidí a vykoledovali 84.290 Kč.

V Nebovidech koledování vyneslo Charitě ČR 18.002 Kč.

OBJEVTE KRÁSNOU MODLITBU

Dej mi, Pane, bdělé srdce, ať se ti dnes nevzdálím nerozvážným smýšlením.
Dej mi srdce ušlechtilé, jež by žádný špatný cit nedokázal ponížit.
Dej mi, Pane, pevné srdce, které nikdy nezlomí nesnáze či pohromy.
Dej mi srdce nezávislé, svobodné a odvážné, povznesené nad vášně.
Dej mi rozum, jenž tě hledá, moudrost, která nalezne život podle vůle tvé.
Dej mi pravou, pevnou víru, lásku, v níž se přetvořím a stanu se zcela tvým.
/Kancionál, č. 927, sv. Tomáš Akvinský/

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych touto cestou předat upřímné poděkování panu Ludvíku Krejčířovi z Ořechova.

Mnozí známe jeho rozzářené oči a laskavý humor při vyprávění o letadlech. Letadla jsou jeho životním koníčkem, který realizuje ve své domácí modelářské dílně. Jako modelář nabídl a postupně už opravuje postavy cca 30 cm vysoké, patřící k betlému v kostele sv. Šimona a Judy v Radosticích.ˇ */István/*

STOJÍ TO ZA POVŠIMNUTÍ

Kdo je papež František?
Španělský dokumentární film, český překlad a dabing pro Paulínky vyrobilo ADV STUDIO (DVD). „Bratři a sestry, dobrý večer. Modlete se za mě, modlete se se mnou" – to jsou první slova papeže Františka. Papeže - který není Ital, prvního papeže, který není z Evropy, ale z Ameriky, papeže, který hovoří španělsky, prvního papeže – jezuity. Chcete vědět něco o jeho životních cestách, o jeho postojích, o vztahu k Panně Marii? Jeho pontifikát začíná 19. března, na svátek sv. Josefa - jaký má tento papež vztah ke sv. Josefovi? To vše se dozvíte v tomto dokumentu, ve kterém se dělí o své zkušenosti s osobností kardinála Bergoglia představitelé Tovaryšstva Ježíšova, několik profesorů z různých papežských univerzit, biskupové a novináři. */Lada/*

SMS DO ŽIVOTA

Minulost přenech Božímu milosrdenství. Budoucnost svěř Bohu, který ví, co je za zatáčkou. Neznepokojuj se ničím, co nemůžeš ovlivnit.

CO NÁS ČEKÁ

- Přijměte pozvání k modlitbě rozjímavého růžence v Ořechově, a to vždy v pátek v 18:00 hodin. Střídavě se modlíme v kostele u Všech svatých a u sv. Jiří. Bližší informace Mgr. Radovan Plšek.
- Organizační setkání přihlášených zájemců na pouť do Svaté Země (28. 4. - 5. 5. 2014) se uskuteční v pondělí 27. 1. v kostele sv. Václava v Moravanech v 19 hodin. Předtím bude v 18:00 sloužena mše svatá. Jsou ještě volna místa na tuto pouť a hlásit se můžete u o. Mariusze do 26. 1. 2014.

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magdaléna Šímová, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@email.cz. Telefon: 777 674 936